

Mk; 1:14-15.

Isten úgy alkotta meg a világot, hogy a december megragadjon és kifejezen valamit az advent lényegéből. A nappali szürkesség, az éjszakai, hosszú sötétség kifejezi földi életünket és körülményeinket. Hisz életünkben is lehet sok ködös szakasz, mikor félve megyünk csak előre, mert nem látjuk, hogy mi vár ránk. Lehet, hogy ez a köd valami gyerekes fenyegetést rejt, például a matekdolgozat kérdéseit. De lehet, hogy már gyerekkorban is valami komolyabb dolgot. Mondjuk, *elválnak-e a szüleim? Vagy: milyen lesz az új apukám?* Felnőtt korban meg egyre nehezebb kérdéseket rejthet a köd. *Hűséges lesz-e a házastársam? Vagy: boldogulok-e majd egyedül? Vagy: hogyan élem túl ezt a gyászt? Esetleg: vajon mi lesz a szövetség eredménye?* Vég nélkül lehetne sorolni, hogy mi minden sötétíti a világot körülöttünk és bennünk. Mert a sötét nem marad csak körülöttünk. E sötétség beszivároghat a lelkünkbe, és sötétre festheti a mindennapokat, sötét színben tüntetheti fel a körülöttünk élőket, meghatározhatja hangulatunkat, akár egész életünket is. Így ránk tud telepedni a sötét, mely ugyanolyan reálisan jelen van a világban, mint az adventi időszakban a köd és a hosszú, sötét éjszaka.

Nem volt ez másként a bibliai korokban sem. Felolvasott igénk azzal kezdődik, hogy tömören, de határozottan felfesti az események sötét hátterét: keresztelő Jánost fogságba vetették. Az ártatlan prófétát a bűnös zsarnokok parancsára a talpnyaló katonák börtönbe zárták. Sötét, fenyegető körülmények, melyek által biztos, hogy sokak lelkébe beszivárgott a sötét felháborodás, elkeseredés és félelem formájában.

De akinek nem csak decembere van, hanem adventi ünnepe is, az megláthat valami mást is ebben az időszakban. Az ígére figyelve megláthatjuk a sötétben a fényt. Ahogy a decemberi délutánok sötétjét megtöri egy-egy kis gyertya vagy valami hangulatos adventi dísz fénye. S végül is évről-évre átélhetjük, hogy a világosság jelen van a sötétben is, és győzhet a világosság a sötétség felett, úgy a mindent elnyelni akaró sötétségben, a bűn sötétségében, amikor Jánost bebörtönözték, megjelent az Isten világossága; Jézus, és azt hirdette az embereknek, hogy egészen közel van már az Isten országa. És ez egy nagyon felvillanyozó üzenet. Sokszor nem is értjük meg, nem is gondoljuk végig, nem is éljük át, hogy mennyire az.

Pedig ennél jobb hír, hogy eljött a mennyek országa, nem is létezik. Csak nem mindig tudjuk kellőképp értékelni, mert amikor az Isten országára gondolunk, vagy erről az országról beszélünk, sokszor az van bennünk, hogy igen, az egy nagyon jó ország, jó lenne esetleg oda *majd egyszer* bekerülni. Mások meg talán egy kicsit kételkednek is abban, hogy létezik-e egyáltalán ez az ország, s arra gondolnak, hogy ez csak valami önvigasztaló illúzió, melynek ugyan semmi értelme sincs, de azért jót tesz azoknak, akik hisznek benne. Jézus azonban azt mondja, hogy NEM. Mindez nem így van! Jézus itt nem így beszél róla.

Mert az persze valóban úgy van, hogy a mennyek országa vigaszt jelent. Ez igaz. És az is igaz, hogy az az ország nagyon jó, és e jósnak a teljességét a földi élet után élvezhetik csak igazán azok, akik oda bekerülnek. Jézus beszél más helyeken ezekről az igazságokról is, de itt és most nem ezt mondja. Jézus az Isten országáról nem úgy beszél, mint ami messze van, de egyszer majd elérhető lesz, hanem azt mondja, hogy Isten országa itt van. Közel van. Elérhető máris az emberek számára. Elérhető a te számodra is. Az áldásaira nem kell a végtelenségig vagy legalábbis a halál utánig várni, hanem Isten országának áldását máris elkezdheted élvezni. – Ez ám az igazi jó hír. Ez az evangélium!

Ezért a hírért hallgatták oly szívesen Jézust az emberek. Ezért sereglettek hozzá tömegek. És ezért terjedt el szinte pillanatok alatt a világon a keresztyénség. És a terjedéséhez nem kellett kard vagy valami kényszerítő eszköz. Sőt, ahol valami félreértés következtében karddal próbálták terjeszteni, ott valójában nem sok minden lett belőle. Viszont ahol hitelesen és jól hirdették az evangéliumot, ott a hatalom kardja sem tudta megfékezni a terjedését. Egyszerűen azért, mert a sötétségben lakó emberek örültek a fénynek. *Úgy tudom ezt elképzelné, mint amikor egy sötét barlangrendszerben eltéved egy turistacsoport. Vak sötét van, és a kétségbeesés, ahogy telnek-múlnak az órák, eluralkodik rajtuk. Aztán egyszer csak meglátnak egy feljűk imbolyogva közelgő parányi fényt, a mentő alakulat lámpájának fényét. Ezeket az embereket nem kell ostorral kergetni a fény felé. Sőt. A helyzet sokkal inkább az, hogy ezeket az embereket porázzal se lehetne visszafogni, mert olyan örömmel szaladnak a megmentők felé.* Jézushoz, az Isten fényéhez is így szaladtak a sötétben élő emberek.

Milyen sötétre is gondolok. Hát a bűnök sötétjére. A bűnök következményeinek a sötétjére. Ez persze lehet, hogy így elvont, annál is inkább, mert a bűn sokszor csillogó köntösben mutatja magát. De mondok néhány példát. Az önzés sötétje taszította emberek sokaságát rabszolgasorsba, nagy-nagy szegénységbe. Másokat lehet, hogy a lustaság vagy nemtörődömség bűne súllyesztett ugyanide. Az önzőség, meg a lustalkodás persze még csillogó köntös. Ezekre még lenne olykor egy kis igényünk – valljuk be férfiasan. De a szegénységre, meg arra, hogy mások kizsákmányoljanak, meg arra, hogy a gyerekünknek ne tudjuk megvenni az alapvető dolgokat, arra már nincs vágyódásunk. Ha ez következik be, akkor már érezzük, hogy ez bizony komor, sötét élet. Vagy ott van a paráznaság. A flört, a hódítás, a változatosság, a tilosban járó testi öröm, ezek még olyan csillogó köntösök. De a becsapottság, a megcsaltság, a nemi betegség, a nem kívánt terhesség, a gyerekeink megvetése, ezek már olyan fájdalmas következmények, melyek hosszú időn át sötétre árnyékolhatják az életet. És lehetne sorolni, hogy a bűn hány és hány féleképpen sötétíti el az életet. Gondolhatunk azokra a társadalmakra, amelyekben nem a keresztyén értékrend uralkodik. És tömegével menekülnek ezekről a helyekről az emberek, mert nem bírják a sötétséget. A bűn sötétjét, mely a szegénységben, a félelemben, a háborúban vagy irtalmatlan diktatúrában mutatkozik meg. A büntől bizony nagyon sötét tud lenni. Pont, mint Jézus korában is, amikor sok-sok szegény ember élt, és a vezetők kényük-kedvük szerint hatalmaskodtak felettük. És akkor Jézus elhozta nekik a fényt. Meghirdette számukra, hogy eljött az Isten országa. Itt van az Isten országa. Van egy másik dimenzió, egy alternatív életforma, melyben boldog lehetsz. A világ, a bűn a sötétbe

taszított. De Jézus lejött a sötét világba, és elhozta a fényt. És a világ egyelőre sötét maradt, de lett benne egy fénykör. Az érkezett Isten országa. És az emberek örömmel léptek be a fénybe.

Valahogy úgy lehet ezt elképzelni, mint amikor a sötét színpadra rávilágít egy reflektor. És amikor belép egy színész a reflektorfénybe, akkor láthatóvá válik a szépsége. Jó a fényben lenni. Ezért is mentek Jézushoz az emberek, hogy széppé váljon az életük. Jézus mellett meglátták a szépséget, szépnek látták magukat és egymást. Mert Jézus fényében előntötte a lelküket is a fény, tehát egyre szebbé is váltak. De már rögtön, ahogy a fénybe, Isten országába léptek, meglátták magukon értéküket, meglátták magukon Isten kézjegyét, meglátták a maguk és mások szépségét. És aztán elkezdtek tapasztalni, hogy amiről Jézus beszél, az valóság. Isten országát valóban lehet tapasztalni a földön, és ennek az országnak az áldásait máris lehet élvezni. Nem kell erre halálunk utánig várni. Miért is várnánk a megtéréssel? Miért is akarnánk, hogy földi életünknek csak az utolsó tíz perce legyen szép? Jézus hallgatói nem akarták ezt. Ők rögtön meg akarták ragadni az áldást, és máris beléptek az Isten országába. Megtehették, mert igaz az, amit Jézus mondott: Isten országa közel van, itt van, érkezett.

És az a jó hír, az az evangélium, hogy ebbe az országba te is beléphetsz. Ennek az országnak te is tagja lehetsz! Méghozzá most. Most rögtön. Nem kell várnod rá évtizedeket, hisz ez az ország nem messze van, hogy sok év alatt lehetne eljutni bele, hanem közel van. És nem védi se szögesdrót kerítés, se szárnyas kapu. Legfeljebb egy dolog képes előled eltorlaszolni; a saját hitetlenséged. Ezt a hitetlenséget persze sok minden táplálhatja. Lehet, hogy az úgynevezett keresztyének hitetlensége táplálja a hitetlenséget. A keresztyének képmutatása, örömtelensége a hitetlenségnek valóságos tápszere lehet, amely aztán magas falként kizárja az embereket Isten országából. A képmutatót is, meg a miatta nem hívőt is. De a hitetlenség oka lehet a bünszeretet is. Amikor nagyon ragaszkodik az ember egy bűnhöz, és nem akarja semmiként feladni, mert azt hiszi, hogy abban van a boldogsága. Egy ilyen tévhit is elzárhatja az embert az Isten országától.

Jézus viszont azt mondja, hogy ne légy hitetlen, és ne ragaszkodj tévhitekhez se, hanem higgy az evangéliumban, azaz hidd el a jó hírt: közel van az Isten országa. Csak lépj be (ahogy Jézus mondja: Térj meg!), és megtapasztalhatod, hogy mi az, amiért oly sok ember minden üldözés ellenére keresztyén akart lenni. Megtapasztalhatod az áldást. Áldást az életeden. Méghozzá a mostban. Most, rögtön. Ahogy belépsz, máris. Természetesen nem egyszerre az összes áldást, de az elsőt rögtön a megtérés után. Talán a jelenlévők közül is sokan emlékeznek, hogy mit tapasztaltak, amikor átadták az életüket Istennek. Nagyon sokan egy hatalmas örömet. Főleg azok szoktak erre határozottan emlékezni, akik hirtelen, egy jól megfogható esemény kapcsán tértek meg. Ők tudják a legjobban, hogy csakugyan olyan belépni Isten országába, mint amikor egy töksötét szobában meggyújtunk egy gyertyát. Felragyog a fény, s beáll egy minőségi változás az ember életében. Aztán ahogy halad előre ebben a megnyílt új dimenzióban, az Isten iránti engedelmességben, egyre újabb és újabb „gyertyák gyúlnak”, egyre több lesz az életben a fény. Pont úgy, mint az adventi ünnepben. Egyre több lesz a fény, egyre több áldást tapasztalunk az életünkben, ahogy egyre beljebb érkezünk Isten országába, ahogy elmélyülünk a Jézussal való közösségbe. Csodálatos lelki utazás, egy életen át. Izgalmas, érdekes, örömteli. Áldott az ilyen élet. És mindez már itt a földön lehetséges, mert Jézusban közel jött az Isten országa. És ez a tiéd lehet, és a tiéd is, és élvezheted, ha megfogadod Jézus útmutatását, mely így szól hozzánk felolvasott igénkben: Térjete meg és higgyetek az evangéliumban! Amen.

Az esztendő utolsó bibliaköréhez érkezünk! Nézzünk kicsit vissza esztendőnkre, és ünnepeljük együtt azt, hogy ejött hozzánk az Úr!

É: 312:1.

Olv: Ézs; 9:1-6.

É: 312:2.

Olv: Lk; 17:20-21.

É: 312:3.

Olv: V.Móz; 28:1-6.

É: 312:4.

- a) Mit jelent neked ez a mostani advent? Egy szóval próbáld meg elmondani!
- b) Hogyan készülsz az ünnepre? Kikkel és hogyan fogsz ünnepelni? Mit vársz a mostani ünneptől?
- c) Érzed a keresztyén életnek azt az örömét, amelyről a prédikációban szó esett? Ha nem (mindig), mi az ami elhomályosítja?
- d) Nézz vissza az évedre! Hogyan tapasztaltad meg benne Jézus jelenlétét? Milyen áldásokkal gazdagodott az életed? Mi mindent kaptál az Istentől idén? Voltak esetleg Istennel kapcsolatos megvilágosodásaid?
- e) Mit szeretnél kapni Istentől a mostani karácsonyra?